

مرثیه‌ای برای عکاس خانه «سید مرتضی»

محمد رضا امائی

زندگی سیدمرتضی و چارلی چاپلین با اختلاف زمانی حدود یک قرن، شباهت‌های بسیاری به هم دارد. نزدیک به ۱۰۰ سال پیش وقتی سینمای صامت می‌رفت تا جای خود را به فیلم‌های ناطق و صدا دار بدهد، نابغه فیلم‌های صامت، چارلی چاپلین، آرام آرام از پرده سینما محو شد، هرچند که فیلم‌هایش تا ابد، تماشاگران را خواهد خنداند.

سیدمرتضی تا ۱۰ سال پیش در یک زیرزمین اجاره‌ای در اطراف حرم امام رضا (ع) یک عکاسی کوچک داشت. بیش از ۳۰ سال بود که در همان زیرزمین با یک دوربین اصل ژاپن و چند پرده نقاشی شده از ضریح و گنبد و صحن اسماعیل طراز روزگار را می‌گذراند. یکی از همان پرده‌ها را به در اتاقک گوشه مغازه به دیواری می‌کوبید و با سوسا، مشتری‌ها را سر جایی که باید، می‌نشاند و چند قدم عقب می‌رفت تا نتیجه کار را ببیند. سپس در حالی که از مسافران خسته آقامی خواست لیخندی بر لب داشته باشند، عکسشان را می‌گرفت. بیشتر مشتری‌ها دلشان می‌خواست با آن پرده‌ها از ضریح نقاشی شده بود و بچه آهویی با چشمانی هراسیده جلوش زانوده بود. عکس یادگاری داشته باشند. روز بعد عکس حاضر بود. اما از جایی به بعد مشتری‌ها رفته رفته کم شدند. عصر شگفت‌انگیز دیجیتال وارد عرصه شده بود و حالا هر مسافر یک گوشی دوربین دار در جیب داشت و دیگر کمتر کسی رغبت می‌کرد با پرده‌هایی که یک نقاش آمانور از ضریح و گنبد کشیده است، عکس یادگاری

بریده خون

کنار ضربان یک نواخت

دفعه آخر که موش خودش را نشان داد، روزنامه‌ها را حتی جمع کرده بود. انداخته بود بیرون. صدای موش را مثل همیشه بخشید. مثل صدای سوسک‌ها که این اواخر همه جا بودند، توی کتاب‌ها، لای ملافه‌ها، لای کسوها، توی گنجه‌ها، کنار سه چهار تکه ظرف، توی دستشویی، توی آشغال دانی. کاری حتی برای این همه هجوم بی جهت نکرد. ایستاده به تماشای صدای موش. دراز کشیده به تماشای صدای موش. سنگین می‌آمد و سنگین می‌رفت. می‌دانست اگر چراغ روشن شود، موش فرار می‌کند، می‌رود یک طرف دیگر، از یک طرفی که دیگر ایداطرفی نیست، صدای موش اما این دفعه آمد، رسید به کنار رختخواب و انگار از بوی رختخواب

دوم، سوم، ... کنار قفسه سینه. کنار ضربان یکنواخت، سنگین، کند، تشک آرام برای موش. دم چمباند و همه افتاد همان جا، ضربه‌هاش لا لایی، حوصله تکان خوردن از آنجا رانداشت و این دفعه ملافه هم انگار نبود. پتو نبود. سنگین. از پوست سی چهل ساله‌اش سنگین‌تر. آن میان قل می‌خورد و لم می‌داد. این گوش را که بیشتر رها کرد، سر، تمام شد صدا. توی رهایی گوش باد و باران موش، از همه جا به رگ.

ضمائم ر علیمراء قدایی نیا

نشر آوانوشت

زین قدیاری

علیرضا حیدری امدرس و ویراستاری

نشانه «تنوین» مخصوص کلمات عربی است و کاربرد آن با کلمات فارسی نادرست است؛ مثلاً نمی‌توان نوشت: «گاها، ناچارا، جانا، زبانا، دوما، سوما و...» و به جای آن‌ها باید نوشت: «گاهی، به ناچار، جانی، زبانی، دوم، سوم و...»

از طرف دیگر نوشتن «ن» به جای تنوین، مشکلی را حل نمی‌کند و بی‌تردید غلط نگارشی به شمار می‌رود، بنابراین گاهی می‌توان از جایگزین فارسی استفاده کرد؛ مانند: «هرگز» به جای «عمراً» و گاهی وقت‌ها باید به جای «حتماً» واگر ممکن نبود، همان شکل تنوین دار این واژه‌ها را استفاده کرد؛ مانند: لطفاً.

دار یوش آشوری در یادداشتی با عنوان «داستان تنوین» می‌نویسد:

«به جای آنکه تنوین را به «ن» تغییر دهید، به ساختار زبانی قیدسازی

در فارسی باز گردید.

تقریبین: کمابیش

لژومین: ناگزیر

دقیقا: به دقت

و کلی قید فشتگ دیگر.»

حدیث روز

پدیدآورنده دوستی،

خوش رویی است.

امام علی (ع)

وضعیت هوا ۴۳٪ ↓ ۱۱° ↑ ۲۵°

۲۲:۳۳:۱۱ نیمه شب شرعی ۱۱:۱۵:۰۵

۰۴:۳۱:۵۲ اذان صبح فردا ۱۶:۳۳:۲۲

۰۵:۵۷:۴۷ طلوع آفتاب فردا ۱۶:۵۳:۲۴

خبری از بوی خوش سیب نیست

قبل ترها وقتی به ورودی شهر مهاباد در آذربایجان غربی یا مراغه در آذربایجان شرقی ومشکین شهر در استان اردبیل می رسیدید، بوی خوش سیب را استشمام می کردید، اما بوی سیب امروز به خوشی آن بوی سیب قدیم نیست، بلکه شاهد جمع شدن و آوار شدن سیب هایی هستید که یکی پس از دیگری در گونی های انباشته شده به جای فروش در بازارچه های ایرانی و خارجی به ضایعاتی ها فروخته می شود و دیگر کسی آن بوی خوش سیب را حس نمی کند.

- روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی: صاحب امتیاز:
- شهرداری مشهد
- مدیر مسئول:
- مسئد هادی فیاضی
- سر دبیر: ارزنگ حاتمی
- نشانی: میدان شهدا
- نمایش دانشگاه ا
- دفتر مرکزی:
- ۵ - ۳۷۲۸۸۸۱۱
- نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
- رابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۰
- شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
- چاپ: شهر چاپ خراسان

میثاق نامه اخلاق حرفه‌ای

کارتون شهر

در حاشیه باران این هفته در مشهد

علیرضا پاکدل

کیوسک

وال استریت ژورنال

- ۵ میلیون قربانی کرونا در جهان

روزنامه وال استریت ژورنال در یکی از مطالب صفحه نخست خود از رسیدن آمار مرگ‌میر جهانی بر اثر ابتلا به کرونا به ۵ میلیون نفر نوشته است. این روزنامه آمریکایی براساس داده‌های دانشگاه جان هاپکینز، گزارش می‌دهد: «روز دوشنبه تعداد قربانیان جهانی ویروس کرونا از مرز ۵ میلیون نفر گذشت، اما شمار قربانیان واقعی احتمالا بیشتر است. ایالات متحده آمریکا با حدود ۷۴۶ هزار قربانی از شروع همه‌گیری، بیشترین آمار تایید شده مرگ‌ومیر بر اثر کرونا را دارد.»

تایمز

- فاجعه ویزیت از راه دور

روزنامه انگلیسی تایمز در تیتیر یکی از مطالب صفحه نخست خود آورده است:

«قرار ملاقات‌های اینترنتی با تلفنی برای برخی بیماران، فاجعه‌بار است.»
تایمز در این مطلب شرح می‌دهد: «بررسی‌های اخیر درباره نتایج ویزیت‌های تلفنی و اینترنتی در کشور بریتانیا نشان می‌دهد که مشاوره‌ها و تجویزهای پزشکی از راه دور برای برخی بیماران فاجعه‌بار بوده است. در این مطالعه، ۹۳ درصد پزشکان متخصص تایید کردند که کیفیت تشخیص‌ها، در نتیجه ویزیت‌های از راه دور بسیار کم شده‌است.»

ایندیپندنت

- تحسین سومین تولید کننده برای اولین برنامه

این روزنامه انگلیسی در تیتیر یک خود با اشاره به اینکه در نشست‌های خبرساز اقلیمی سازمان ملل، هند برای اولین بار در سال‌های اخیر یک برنامه معین برای کمک به تغییرات اقلیمی جهان ارائه داده است، نوشت: «این کشور درصدد است که انتشار حدود یک میلیارد تن کربن را متوقف کند.»
ایندیپندنت در این مطلب گزارش می‌دهد: «سومین تولیدکننده بزرگ کربن جهان، برای ارائه اولین برنامه اقلیمی خود تحسین شد، اما سازمان ملل را در تعیین سال ۲۰۲۷ به عنوان تاریخ هدف برای رسیدن به کربن صفر ۲۰ سال دیرتر از هدفی که این اجلاس منظر داشت- ناامید کرد.»

ارزش سکوت

ششم

...و کسی هست که نگران ماست، نگران اینکه راه را درست انتخاب کنیم. در راه درست هم به «درست‌ترین» شیوه حرکت کنیم. کسی هست که ما را اسلام می‌رساند و سلامش، راز سلامتی زمین و زمان است. کسی هست که نگران در خانه است تا به روی نا اهل باز نشود. کسی هست که دل ما را هم بهشت می‌خواهد. کسی هست که امین‌ترین افرادش را با سلام و صلوات به سراغ ما فرستاده است. او را به مهر بانی می‌شناسیم، امام رئوف. حضرت رضا (ع)؛ ای عبدالعظیم! سلام گرم مرا به دوستدارانم برسان... و آنان را به ادای امانت و سکوت و پرمنا و ترک درگیری و جدال در کارهای بیپوده و بی‌فایده فراخوان، که امانت داری، شاخه مومنان است. در همیشه زمان و در همه زمین‌ها. امانت نیز فقط جنبه مالی ندارد که گاه آبروی افراد، بزرگ‌ترین امانت است. اسرار شخصی افراد، امانت است. فرصت موفقیتشان نزد مدیران، امانت است و باید همان‌طور که به اموال و دارایی‌های مادی توجه می‌کنیم، به این گونه امانات هم عنایت و اهتمام داشته باشیم، حتی لازم نیست خود فرد، امانت خود را به شما سپرده باشد. کسی که مالی را پدید می‌کند، هم امانت داری است که باید حافظ آن باشد. تصاویر و راز هایی که در فضای مجازی به دست ما می‌رسد، می‌تواند به نوعی- مثل همان مال پیدا شده باشد که هرگز نباید بگذاریم تلف شود، تلف آن‌ها یعنی باز نشر و دست به دست گردنشان. اینکه نگذاریم تعداد بیشتری از مردم آن را ببینند. این خود یک نوع حفاظت از دیگران هم هست که با دیدن آن، نادیدنی‌ها، به گناه می‌افتند. امام رضا (ع) در ادامه، به نکته‌ای باریک‌تر از موهم توجه می‌دهند که می‌تواند هندسه‌ای امن را برای جامعه طراحی کند، سکوت و پرهیز از جدل. کسی از پزگویی به جایی نمی‌رسد، راه رسیدن، در سکوت و همشمنانه و معرفتی است. در اینکه حساب کلمات و حتی پلک زدن، هایت را داشته باشی، سخن باید در جایی بر زبان جاری شود که ارزش افزوده ایجاد کند، و الا حتما باید سکوت اختیار کرد، به ویژه در جایی که صدا بلند کردن به کاهش ارزش انسان می‌انجامد. در مطالعات اجتماعی هم می‌بینیم که مجادله، بستر مخاصمه می‌شود و از خصومت و دشمنی، جز جهنم، بر نمی‌آید، چهنمی که هم دنیای ما را می‌سوزاند و هم ابدیتمان را در لهیب خویش می‌کشد. به سکوت، از خود و جامعه خویش، حفاظت کنیم.